

Bruxelles, den 20.1.2015
COM(2015) 8 final

2015/0006 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om en EU- kodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks)
(kodifikation)**

BEGRUNDELSE

1. I forbindelse med Borgernes Europa lægger Kommissionen stor vægt på at forenkle EU-lovgivningen for at gøre den klarere og lettere tilgængelig for almindelige borgere, således at de får nye muligheder og kan udnytte de specifikke rettigheder, som EU-lovgivningen giver dem.

Dette mål kan ikke nås, så længe en lang række bestemmelser, som er blevet ændret gentagne gange, ofte ganske væsentligt, stadig ikke er samlet, men skal findes dels i den oprindelige retsakt, dels i senere ændringsretsakter. Det er således nødvendigt at foretage omfattende undersøgelser af mange forskellige dokumenter, der skal sammenholdes, før det kan fastslås, hvilke regler der gælder.

Som følge heraf er det af afgørende betydning, at bestemmelser, der ofte er blevet ændret, kodificeres, hvis EU-lovgivningen skal være klar og gennemsigtig.

2. Den 1. april 1987 besluttede Kommissionen¹ derfor at pålægge sine medarbejdere at kodificere alle retsakter senest efter den tiende ændring af dem, idet den understregede, at dette er et minimumskrav, og at tjenestegrenene skal bestræbe sig på at kodificere de tekster, de var ansvarlige for, med endnu kortere mellemrum for at sikre, at EU-reglerne er klare og lette at forstå.
3. Dette blev bekræftet i formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råd i Edinburgh (december 1992)², hvori det understreges, at en kodifikation er vigtig, fordi den giver sikkerhed med hensyn til, hvilke retsfor skrifter der gælder vedrørende et bestemt spørgsmål på et bestemt tidspunkt.

Kodifikationen skal foretages under fuldstændig overholdelse af den normale procedure for vedtagelse af Unionens retsakter.

Eftersom der ved kodifikation ikke må foretages nogen ændringer af indholdet i de kodificerede retsakter, har Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i en interinstitutionel aftale af 20. december 1994 fastsat, at der kan anvendes en hasteprocedure til hurtig vedtagelse af de kodificerede retsakter.

4. Formålet med dette forslag er at foretage en kodifikation af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks)³. Den nye forordning træder i stedet for de forskellige retsakter, som er indarbejdet i den⁴; forslaget ændrer ikke indholdet af de retsakter, der kodificeres, men er blot en sammenskrivning af dem, og der foretages kun de formelle ændringer, der er nødvendige af hensyn til selve kodifikationen.
5. Forslaget til kodifikation er udarbejdet på grundlag af en foreløbig konsolidering på 22 officielle sprog af forordning (EØF) nr. 562/2006 og retsakterne om ændring heraf, som er foretaget af Den Europæiske Unions Publikationskontor ved hjælp af et edb-system. Hvor artiklerne har fået nye numre, vises sammenhængen mellem de gamle og de nye numre i en tabel i bilag X til den kodificerede forordning.

¹ KOM(87) 868 PV.

² Se bilag 3 til del A i konklusionerne.

³ Opført i lovgivningsprogrammet for 2014.

⁴ Se bilag IX til dette forslag.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om en EU- kodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) (kodifikation)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde , særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og e) ,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁵,
efter den almindelige lovgivningsprocedure og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006⁶ er blevet ændret væsentligt flere gange⁷. Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

↓ 562/2006 betragtning 1
(tilpasset)

- (2) Vedtagelsen af foranstaltninger i medfør af artikel 77, stk. 2, litra b) og e), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) for at sikre, at der ikke foretages grænsekontrol af personer, der passerer de indre grænser, er en del af EU's målsætning efter artikel 26, stk. 2, i TEUF , om oprettelse af et område uden indre grænser med fri bevægelighed for personer.

⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1).

⁷ Se bilag IX.

↓ 562/2006 betragtning 2
(tilpasset)

- (3) I overensstemmelse med artikel 67, stk. 2, i TEUF skal indførelsen af et område, hvor personer kan bevæge sig frit, understøttes af andre foranstaltninger. En fælles politik for passage af de ydre grænser, jf. artikel 77, stk. 1, litra b), i TEUF, er en sådan foranstaltning.

↓ 562/2006 betragtning 3

- (4) Fælles foranstaltninger for personers passage af de indre grænser samt grænsekontrol ved de ydre grænser bør tage højde for de Schengen-regler, der er integreret i Den Europæiske Unions regelsæt, især de relevante bestemmelser i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser⁸ samt Den Fælles Håndbog⁹.

↓ 562/2006 betragtning 5
(tilpasset)

- (5) Fælles regler for personers grænsepassage stiller ikke spørgsmålstegn ved og berører ikke den ret til fri bevægelighed, som tilkommer unionsborgere og deres familiemedlemmer samt tredjelandsstatsborgere og deres familiemedlemmer, der i henhold til aftaler mellem Unionen og dens medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side nyder godt af en ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgernes.

↓ 562/2006 betragtning 6

- (6) Grænsekontrol er ikke kun i de medlemsstaters interesse, ved hvis ydre grænse kontrollen foretages, men i alle de medlemsstaters interesse, der har ophævet grænsekontrollen ved deres indre grænser. Grænsekontrollen bør bidrage til at bekæmpe ulovlig indvandring og menneskehandel og forebygge enhver trussel mod medlemsstaternes indre sikkerhed, offentlige orden, offentlige sundhed og internationale forbindelser.

↓ 562/2006 betragtning 7

- (7) Ind- og udrejsekontrol bør foregå på en sådan måde, at den menneskelige værdighed respekteres fuldt ud. Grænsekontrol bør udføres professionelt og respektfuldt og bør stå i rimeligt forhold til de forfulgte mål.

⁸ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.

⁹ EFT C 313 af 16.12.2002, s. 97.

↓ 562/2006 betragtning 8,
81/2009 betragtning 1 (tilpasset)

- (8) Grænsekontrol omfatter ikke kun ind- og udrejsekontrol af personer ved grænseovergangsstederne og overvågning mellem disse grænseovergangssteder, men også analyse af mulige risici for den indre sikkerhed og af de trusler, der kan påvirke sikkerheden ved de ydre grænser. Det er derfor nødvendigt at opstille betingelser, kriterier og ☒ detaljerede regler ☒ for ind- og udrejsekontrollen ved grænseovergangsstederne og for overvågningen ved grænserne, herunder kontrol i Schengeninformationssystemet ☒ (SIS) ☒.
-

↓ 610/2013 betragtning 9
(tilpasset)

- (9) Der er behov for regler ☒ om ☒ beregningen af varigheden af tilladte kortvarige ophold i Unionen. Klare, enkle og harmoniserede regler i alle retsakter, der vedrører dette spørgsmål, vil komme såvel rejsende som grænse- og visummyndigheder til gode.
-

↓ 81/2009 betragtning 4 (tilpasset)

- (10) Da kun verifikation af fingeraftryk med sikkerhed kan bekræfte, at en person, som ønsker at indrejse i Schengenområdet, er den person, som visummet er udstedt til, bør der fastsættes bestemmelse om anvendelsen af ☒ det visuminformationssystem "(VIS)", som er reguleret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008¹⁰, ☒ ved de ydre grænser.
-

↓ 81/2009 betragtning 5 (tilpasset)

- (11) Grænsevagterne bør anvende alle de oplysninger, der er til rådighed, herunder oplysninger, der kan søges i VIS, med henblik på at verificere, om de indrejsebetingelser for tredjelandsstatsborgere, som er fastsat i ☒ denne ☒ forordning, er opfyldt, og for at sikre, at de kan forvalte deres opgaver effektivt.
-

↓ 81/2009 betragtning 6

- (12) For at undgå omgåelse af de grænseovergangssteder, hvor VIS kan anvendes, og for at sikre dets effektivitet er der et særligt behov for at anvende VIS på en ensartet måde, når der foretages indrejsekontrol ved de ydre grænser.
-

↓ 81/2009 betragtning 7

- (13) Da det i tilfælde af gentagne ansøgninger er hensigtsmæssigt at genanvende og kopiere biometriske oplysninger fra den første ansøgning i VIS, bør anvendelsen af VIS ved indrejsekontrollen ved de ydre grænser være obligatorisk.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60).

↓ 562/2006 betragtning 8

- (14) Anvendelse af VIS bør medføre en systematisk søgning i VIS med brug af visummærkatens nummer kombineret med verifikation af fingeraftryk. Da sådanne søgninger kan få konsekvenser for ventetiderne ved grænseovergangsstederne, bør det imidlertid i en overgangsperiode undtagelsesvis være muligt under nøje definerede omstændigheder at søge i VIS uden systematisk verifikation af fingeraftryk. Medlemsstaterne bør sikre, at denne undtagelsesbestemmelse kun anvendes, når betingelserne herfor er opfyldt fuldt ud, og at undtagelsesbestemmelsen anvendes med en varighed og en hyppighed, der begrænses til det strengt nødvendige ved det enkelte grænseovergangssted.
-

↓ 562/2006 betragtning 9
(tilpasset)

- (15) Der bør være mulighed for at lempe ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser i tilfælde af særlige og uforudselige omstændigheder for at undgå urimelig lang ventetid ved grænserne. Tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter skal fortsat systematisk stemples i tilfælde af en lempelse af ind- og udrejsekontrollen. Stempeling gør det muligt med sikkerhed at fastslå, hvor og hvornår grænsen blev passeret, men ikke, om rejsedokumenterne i alle tilfælde er blevet underkastet de påkrævede kontrolforanstaltninger.
-

↓ 562/2006 betragtning 10
(tilpasset)

- (16) For at mindske ventetiden for personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten , bør der, så vidt forholdene tillader det, indrettes separate baner ved grænseovergangsstederne, der angives med oplysninger, der skal være ens i alle medlemsstaterne. Der bør indrettes separate baner i internationale lufthavne. Hvis det skønnes hensigtsmæssigt, og de lokale forhold tillader det, bør medlemsstaterne overveje at indføre separate baner ved deres sø- og landgrænseovergangssteder.
-

↓ 562/2006 betragtning 11
(tilpasset)

- (17) Medlemsstaterne bør sikre , at kontrolprocedurerne ved de ydre grænser ikke udgør en afgørende hindring for samhandelen og den sociale og kulturelle udveksling. Med henblik herpå bør de indsætte det nødvendige personale og de nødvendige ressourcer.
-

↓ 562/2006 betragtning 12
(tilpasset)

- (18) Medlemsstaterne bør udpege den eller de nationale tjenester, som i henhold til den enkelte medlemsstats nationale ret skal udføre grænsekontrolopgaver. Hvis mere end én tjeneste er ansvarlig i en og samme medlemsstat, bør der være et tæt og løbende samarbejde mellem dem.

↓ 562/2006 betragtning 13
(tilpasset)

- (19) Medlemsstaternes operative samarbejde og gensidige bistand med hensyn til grænsekontrol bør forvaltes og samordnes af Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser ("Frontex") , der blev oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004¹¹.
-

↓ 562/2006 betragtning 14

- (20) Denne forordning berører ikke ind- og udrejsekontrol, der foretages som led i udøvelse af politiets almindelige beføjelser, eller den sikkerhedskontrol af personer, der er identisk med den, der foretages i forbindelse med indenrigsflyvninger; ej heller medlemsstaternes muligheder for undtagelsesvis at foretage bagagekontrol i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 3925/91¹², eller national ret om pligt til at medbringe rejse- og identitetsdokumenter eller kravet om, at personer underretter myndighederne om deres tilstedeværelse på den pågældende medlemsstats område.
-

↓ 562/2006 betragtning 16

- (21) I et område med fri bevægelighed for personer bør der kun undtagelsesvis genindføres grænsekontrol ved de indre grænser. Der bør ikke udføres grænsekontrol eller pålægges formaliteter, udelukkende fordi en sådan grænse passerer.
-

↓ 1051/2013 betragtning 1
(tilpasset)

- (22) Skabelsen af et område, hvor personer er sikret fri bevægelighed på tværs af de indre grænser, udgør et af Unionens vigtigste resultater. I et område uden kontrol ved de indre grænser er det nødvendigt at sikre en fælles reaktion på situationer, der i alvorlig grad påvirker den offentlige orden eller den indre sikkerhed i dette område eller i dele af dette område, eller i en eller flere medlemsstater, ved at gøre det muligt midlertidigt at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser under ekstraordinære omstændigheder uden derved at bringe princippet om fri bevægelighed for personer i fare. I lyset af, hvilke virkninger denne sidste udvej kan få for alle personer, der har ret til at bevæge sig rundt inden for dette område uden kontrol ved de indre grænser, bør der fastsættes betingelser og procedurer for genindførelse af sådanne foranstaltninger for at sikre, at de kun anvendes i undtagelsestilfælde, og at proportionalitetsprincippet overholdes. Omfanget og varigheden af enhver midlertidig genindførelse af sådanne foranstaltninger bør begrænses til det strengt nødvendige for at imødegå en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed.

¹¹ Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26. oktober 2004 om oprettelse af et europæiskagentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1).

¹² Rådets forordning (EØF) nr. 3925/91 af 19. december 1991 om afskaffelse af kontrol og formaliteter gældende for håndbagage og indtjekket bagage tilhørende personer, der foretager en flyvning inden for Fællesskabet, samt for bagage tilhørende personer, der foretager en overfart ad søvejen inden for Fællesskabet (EFT L 374 af 31.12.1991, s. 4).

↓ 1051/2013 betragtning 2
(tilpasset)

- (23) Da fri bevægelighed for personer påvirkes af en midlertidig genindførelse af kontrol ved de indre grænser, bør alle beslutninger om at genindføre sådan kontrol træffes i overensstemmelse med fælles aftalte kriterier og bør meddeles behørigt til Kommissionen eller henstilles af en EU-institution. Under alle omstændigheder bør genindførelsen af kontrol ved de indre grænser kun ske undtagelsesvis og bør kun gennemføres som en sidste udvej i et strengt begrænset tidsrum og ske på grundlag af specifikke objektive kriterier og en vurdering af nødvendigheden heraf, som bør kontrolleres på EU-plan. Hvis en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed kræver øjeblikkelig handling, bør en medlemsstat kunne genindføre grænsekontrol ved sine indre grænser i et tidsrum på højst ti dage. Det er nødvendigt, at enhver forlængelse af dette tidsrum overvåges på EU-plan.

↓ 1051/2013 betragtning 3

- (24) Nødvendigheden og proportionaliteten af genindførelse af kontrol ved de indre grænser bør afvejes imod den trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed, som udløser behovet for sådan genindførelse, ligesom alternative foranstaltninger, der kunne træffes på nationalt plan eller EU-plan eller begge dele, samt virkningen af sådan kontrol på den frie bevægelighed for personer inden for området uden kontrol ved de indre grænser bør afvejes herimod.

↓ 1051/2013 betragtning 4

- (25) Det kan undtagelsesvis være nødvendigt at genindføre kontrol ved de indre grænser i tilfælde af en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i området uden kontrol ved de indre grænser eller på nationalt plan, navnlig som følge af terrorhandlinger eller -trusler eller som følge af trusler vedrørende organiseret kriminalitet.

↓ 1051/2013 betragtning 5

- (26) Migration og det forhold, at et stort antal tredjelandstatsborgere passerer ydre grænser, bør ikke i sig selv betragtes som en trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed.

↓ 1051/2013 betragtning 6

- (27) I overensstemmelse med Den Europæiske Unions Domstols retspraksis skal en undtagelse fra det grundlæggende princip om fri bevægelighed for personer fortolkes snævert, og begrebet offentlig orden forudsætter, at der foreligger en reel, tilstedeværende og tilstrækkelig alvorlig trussel, der påvirker en af de grundlæggende interesser i samfundet.

↓ 1051/2013 betragtning 7
(tilpasset)

- (28) Baseret på erfaringerne hidtil med funktionen af området uden kontrol ved de indre grænser og med henblik på at bidrage til at sikre en ensartet gennemførelse af Schengenreglerne kan Kommissionen udarbejde retningslinjer for genindførelse af kontrol ved de indre grænser ☒ i ☒ tilfælde, hvor denne foranstaltning er nødvendig midlertidigt, og i tilfælde hvor der er behov for øjeblikkelig indgriben. Disse retningslinjer bør indeholde klare angivelser, der kan lette vurderingen af de omstændigheder, der kunne udgøre alvorlige trusler mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed.

↓ 1051/2013 betragtning 8
(tilpasset)

- (29) Når der i en evalueringsrapport udarbejdet i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013¹³ konstateres alvorlige mangler ved gennemførelsen af kontrol ved de ydre grænser, bør Kommissionen for at sikre overensstemmelse med de henstillinger, som er vedtaget i henhold til nævnte forordning, tillægges gennemførelsesbeføjelser til at henstille, at den evaluerede medlemsstat træffer specifikke foranstaltninger, som f.eks. indsættelse af europæiske grænsevagthold, fremlæggelse af strategiske planer eller, som en sidste udvej og under hensyntagen til situationens alvor, lukning af et specifikt grænseovergangssted. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁴. ☒ I henhold ☒ til artikel 2, stk. 2, litra b), nr. iii), i nævnte forordning finder undersøgelsesproceduren anvendelse.

↓ 1051/2013 betragtning 9
(tilpasset)

- (30) Den midlertidige genindførelse af kontrol ved visse indre grænser efter en særlig procedure på EU-niveau kan også være berettiget i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder og som en sidste udvej, når den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser er truet på grund af vedvarende alvorlige mangler i forbindelse med kontrollen ved de ydre grænser konstateret ved en omhyggelig evalueringsproces i overensstemmelse med artikel 14 og 15 i forordning (EU) nr. 1053/2013, når disse omstændigheder vil udgøre en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed inden for dette område eller i dele heraf. En sådan særlig procedure til midlertidig genindførelse af kontrol ved visse indre grænser kan også udløses under samme ☒ betingelser ☒ som et resultat af, at den evaluerede medlemsstat alvorligt har tilsidesat sine forpligtelser. I lyset af den politisk følsomme karakter af genindførelse af sådanne foranstaltninger, der berører nationale udøvende og håndhævende beføjelser vedrørende kontrol ved de indre grænser, bør Rådet

¹³ Rådets forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengenreglerne (EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage henstillinger efter denne særlige procedure på EU-niveau efter forslag fra Kommissionen.

↓ 1051/2013 betragtning 10
(tilpasset)

- (31) Inden der vedtages henstillinger om midlertidig genindførelse af kontrol ved visse indre grænser, bør muligheden for at træffe foranstaltninger med henblik på at løse de bagved liggende problemer, herunder bistand fra Unionens organer, kontorer og agenturer, såsom Frontex eller Den Europæiske Politienhed (Europol) oprettet ved Rådets afgørelse 2009/371/RIA¹⁵, og tekniske eller finansielle støtteforanstaltninger på nationalt plan, EU-plan eller begge dele undersøges fuldt ud og rettidigt . Såfremt der påvises en alvorlig mangel, kan Kommissionen sikre finansielle støtteforanstaltninger for at hjælpe den pågældende medlemsstat. Alle henstillinger fra Kommissionen eller Rådet bør desuden være baseret på underbyggede oplysninger.
-

↓ 1051/2013 betragtning 11

- (32) Kommissionen bør kunne vedtage gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks, når det i behørigt begrundede tilfælde vedrørende behovet for at forlænge kontrollen ved de indre grænser er påkrævet af særligt hastende årsager.
-

↓ 1051/2013 betragtning 12
(tilpasset)

- (33) De evalueringsrapporter og de henstillinger, der er omhandlet i artikel 14 og 15 i forordning (EU) nr. 1053/2013, bør danne grundlag for iværksættelsen af særlige foranstaltninger i tilfælde af alvorlige mangler i forbindelse med kontrollen ved de ydre grænser og den særlige procedure i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder, som bringer den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser, jf. nærværende forordning, i fare. Medlemsstaterne og Kommissionen bør i fællesskab gennemføre regelmæssige, objektive og upartiske evalueringer med henblik på at kontrollere, om denne forordning anvendes korrekt, og Kommissionen bør koordinere evalueringerne i nært samarbejde med medlemsstaterne. Evalueringsmekanismen bør bestå af følgende elementer: flerårige programmer og årlige evalueringsprogrammer, anmeldte og uanmeldte besøg på stedet udført af små hold sammensat af Kommissionens repræsentanter og eksperter udpeget af medlemsstaterne, rapporter om resultatet af evalueringerne vedtaget af Kommissionen samt henstillingerne om afhjælpende foranstaltninger vedtaget af Rådet på forslag af Kommissionen, passende opfølgning, overvågning og rapportering.
-

↓ 610/2013 betragtning 11
(tilpasset)

- (34) Beføjelsen til at vedtage retsakter, jf. artikel 290 i TEUF, bør delegeres til Kommissionen, for så vidt angår vedtagelse af yderligere foranstaltninger for overvågning samt ændring af bilagene til denne forordning. Det er navnlig

¹⁵ Rådets afgørelse 2009/371/RIA af 6. april 2009 om oprettelse af Den Europæiske Politienhed (Europol) (EUT L 121 af 15.5.2009, s. 37).

vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

↓ 562/2006 betragtning 20

- (35) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som er anerkendt i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Den bør anvendes under overholdelse af medlemsstaternes forpligtelser vedrørende international beskyttelse og non-refoulement.

↓ 562/2006 betragtning 21
(tilpasset)

- (36) Uanset artikel 355 i TEUF finder denne forordning ikke anvendelse på Den Franske Republiks og Kongeriget Nederlandenes ikke-europæiske områder. Forordningen berører ikke den særlige ordning for Ceuta og Melilla, således som fastsat i aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelsen af Schengen-aftalen af 14. juni 1985¹⁶.

↓ 562/2006 betragtning 22
(tilpasset)

- (37) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og til TEUF , deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet afgørelse om denne forordning til udbygning af Schengen-reglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling.

↓ 562/2006 betragtning 23
(tilpasset)

- (38) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne¹⁷, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF¹⁸.

¹⁶ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 69.

¹⁷ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

¹⁸ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengen-reglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

↓ 562/2006 betragtning 25
(tilpasset)

- (39) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union , Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF¹⁹.

↓ 1051/2013 betragtning 19

- (40) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne²⁰, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A), i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU²¹.

↓ 562/2006 betragtning 27
(tilpasset)

- (41) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF²². Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

¹⁹ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

²⁰ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

²¹ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

²² Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

↓ 562/2006 betragtning 28
(tilpasset)

- (42) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF²³. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

↓ 562/2006 betragtning 29
(tilpasset)

- (43) For så vidt angår Bulgarien, Kroatien, Cypern og Rumænien udgør artikel 1, stk. 1, artikel 6, stk. 5, litra a), afsnit III og de bestemmelser i afsnit II og tilknyttede bilag, der vedrører SIS og VIS , bestemmelser, der bygger på Schengen-reglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011 —

↓ 562/2006 (tilpasset)

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og principper

Denne forordning indeholder bestemmelser med henblik på at sikre, at personer ikke kontrolleres ved passage af de indre grænser mellem Den Europæiske Unions medlemsstater.

Den fastsætter regler for udøvelse af grænsekontrol af personer, der passerer EU-medlemsstaternes ydre grænser.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »indre grænser«:
 - a) medlemsstaternes fælles landgrænser, herunder flod- og søgrænser
 - b) medlemsstaternes lufthavne for interne flyvninger

²³ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 1), litra a)

- c) medlemsstaternes søhavne og havne ved indre vandveje (floder og søer) for så vidt angår interne færgeruter
-

↓ 562/2006

- 2) »ydre grænser«: medlemsstaternes landgrænser, herunder grænser ved indre vandveje (floder og søer), søgrænser samt lufthavne, søhavne og havne ved indre vandveje (floder og søer), for så vidt de ikke er indre grænser
- 3) »intern flyvning«: en flyvning, der udelukkende går til eller fra medlemsstaternes område uden mellemlanding på et tredjeland's område
-

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 1), litra b)

- 4) »interne færgeruter«: færgeforbindelse mellem de samme to eller flere havne på medlemsstaternes område, der ikke anløber havne beliggende uden for medlemsstaternes område, og som indebærer transport af passagerer og køretøjer i henhold til en offentliggjort fartplan
-

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 1), litra c)

- 5) »personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten«:
-

↓ 562/2006 (tilpasset)
→₁ 610/2013 Art. 1, nr. 1), litra c)
→₂ 610/2013 Art. 1, nr. 1), litra d)

- a) unionsborgere efter →₁ artikel 20, stk. 1 ←, ☒ i TEUF ☒ samt tredjeland'sstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, der udøver sin ret til fri bevægelighed, og på hvem Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF²⁴ finder anvendelse
- b) tredjeland'sstatsborgere og deres familiemedlemmer, uanset nationalitet, som i henhold til aftaler indgået mellem →₁ Unionen og dens medlemsstater ← på den ene side og de pågældende tredjelands på den anden side har ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgeres ret til fri bevægelighed
- 6) »tredjeland'sstatsborger«: enhver person, der ikke er unionsborger i henhold til →₂ artikel 20, stk. 1 ← ☒ i TEUF ☒, og som ikke er omfattet af nr. 5) i nærværende artikel

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

- 7) »personer, der er indberettet som uønskede«: tredjelandsstatsborgere, der er indberettet til Schengen-informationssystemet (SIS) efter artikel 24 og 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006²⁵ og med henblik på at opfylde målene heri
- 8) »grænseovergangssted«: et af de kompetente myndigheder godkendt overgangssted for passage af de ydre grænser
-

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 1), litra e)

- 9) »fælles grænseovergangssted«: grænseovergangssted placeret på enten en medlemsstats område eller et tredjelands område, hvor grænsevagter fra medlemsstaten og grænsevagter fra tredjelandet efter tur udfører ud- og indrejsekontrol efter deres nationale ret og i overensstemmelse med en bilateral aftale
-

↓ 562/2006

- 10) »grænsekontrol«: den aktivitet, som i overensstemmelse med denne forordning og med henblik på at opfylde målene heri foretages ved en grænse udelukkende på grund af den planlagte eller faktiske grænsepassage uagtet andre hensyn, og som omfatter ind- og udrejsekontrol og grænseovervågning
- 11) »ind- og udrejsekontrol«: kontrol ved grænseovergangsstederne for at sikre, at personer, herunder deres transportmidler og genstande i deres besiddelse, kan få lov til at rejse ind i eller ud af medlemsstaternes område
- 12) »grænseovervågning«: overvågning af grænserne på strækningerne mellem grænseovergangssteder og overvågning af grænseovergangssteder uden for den normale åbningstid for at forhindre personer i at omgå ind- og udrejsekontrollen
- 13) »efterfølgende kontrol« (second line check): en yderligere kontrol, der kan foretages på et særligt sted, som ligger i en vis afstand fra det sted, hvor den almindelige ind- og udrejsekontrol finder sted (first line)
- 14) »grænsevagt«: embedsmand, der i henhold til national ret er stationeret enten ved et grænseovergangssted eller ved en grænse eller i umiddelbar nærhed heraf, og som i henhold til denne forordning og national ret udfører grænsekontrolopgaver
- 15) »transportvirksomhed«: en fysisk eller juridisk person, hvis erhverv er at udføre personbefordring
-

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 1), litra f)

- 16) »opholdstilladelse«:
- a) alle opholdstilladelser, der udstedes af medlemsstaterne i henhold til den ensartede udformning, som er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002²⁶, og opholdskort, der udstedes i overensstemmelse med direktiv 2004/38/EF
-

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) (EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4).

²⁶ Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere (EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1).

- b) alle andre dokumenter, der udstedes af en medlemsstat til tredjelandstatsborgere, som giver opholdsret på den pågældende medlemsstats område, og som er meddelt og offentliggjort i henhold til artikel 39, med undtagelse af:
 - i) midlertidige tilladelser, der udstedes, mens en første ansøgning om opholdstilladelse, jf. litra a), eller en ansøgning om asyl behandles, og
 - ii) visa, der udstedes af medlemsstaterne i den ensartede udformning, som er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1683/95²⁷.

↓ 562/2006 (tilpasset)

- 17) »krydstogtskib«: et skib, der følger en given rute efter et forudbestemt program, der omfatter et program med turistaktiviteter i de forskellige havne, og som sædvanligvis hverken optager eller afsætter passagerer i løbet af rejsen
- 18) »lystsejlads«: anvendelse af lystfartøjer til sports- eller turistsejlad
- 19) »kystfiskeri«: fiskeri ved hjælp af skibe, der hver dag eller inden for 36 timer vender tilbage til en havn på en medlemsstats område uden at anløbe en havn i et tredjeland.

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 1, litra g)

- 20) »offshorearbejder«: en person, som arbejder på et offshoreanlæg, der er beliggende i territorialfarvandene eller inden for en af medlemsstaternes eksklusive økonomiske zoner som defineret i international havret, og som regelmæssigt vender tilbage til medlemsstaternes område ad sø- eller luftvejen.

↓ 562/2006 (tilpasset)

- 21) »trussel mod den offentlige sundhed«: sygdomme, der er potentielt epidemiske ifølge Verdenssundhedsorganisationens internationale sundhedsregulativ, samt andre smitsomme infektionssygdomme eller parasitære sygdomme, for så vidt medlemsstaterne har truffet beskyttelsesforanstaltninger mod dem for deres egne statsborgere.

Artikel 3

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på alle personer, der passerer medlemsstaternes indre eller ydre grænser, uden at dette berører .

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 2

- a) rettigheder, der tilkommer personer, som har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten

²⁷ Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa (EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1).

↓ 562/2006

- b) rettigheder, der tilkommer flygtninge og personer, som ansøger om international beskyttelse, navnlig hvad angår princippet om non-refoulement.
-

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 3 (tilpasset)

Artikel 4

Grundlæggende rettigheder

Ved anvendelsen af denne forordning handler medlemsstaterne i fuld overensstemmelse med den relevante EU-ret, herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret om grundlæggende rettigheder«), de relevante dele af folkeretten, herunder konventionen om flygtnings retsstilling udfærdiget i Genève den 28. juli 1951 (»Genèvekonventionen«), forpligtelserne vedrørende adgang til international beskyttelse, navnlig princippet om non-refoulement, og de grundlæggende rettigheder. I overensstemmelse med de generelle principper i EU-retten skal afgørelser, der træffes i henhold til denne forordning, vedtages på et individuelt grundlag.

↓ 562/2006 (tilpasset)

AFSNIT II

DE YDRE GRÆNSER

KAPITEL I

PASSAGE AF DE YDRE GRÆNSER OG INDREJSEBETINGELSER

Artikel 5

Passage af de ydre grænser

1. Passage af de ydre grænser kan kun ske ved grænseovergangsstederne og inden for normal åbningstid. Åbningstiderne skal angives klart ved grænseovergangssteder, der ikke er åbne døgnet rundt.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen listen over deres grænseovergangssteder, jf. artikel 39.

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 4)
(tilpasset)

2. Uanset stk. 1 kan der indføres undtagelser fra forpligtelsen til kun at passere de ydre grænser ved grænseovergangsstederne og inden for normal åbningstid:

- a) for personer eller grupper af personer, hvis det af særlige grunde er nødvendigt med henblik på lejlighedsvis passage af de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne eller uden for normal åbningstid, forudsat at de er i

besiddelse af de tilladelser, der er nødvendige i henhold til national ret, og det ikke forstyrrer medlemsstaternes offentlige orden og indre sikkerhed. Medlemsstaterne kan fastsætte særlige ordninger i bilaterale aftaler. Generelle undtagelser i henhold til national ret og bilaterale aftaler skal meddeles Kommissionen, jf. artikel 39

- b) for personer eller grupper af personer, der befinder sig i en uforudset nødsituation
- c) i overensstemmelse med de ☒ særlige ☒ regler i artikel 19 og 20 sammenholdt med bilag VI og VII.

↓ 562/2006 (tilpasset)

3. Medlemsstaterne skal, uden at det berører undtagelserne i stk. 2 eller deres forpligtelser med hensyn til international beskyttelse, indføre sanktioner i overensstemmelse med national ☒ ret ☒ i tilfælde af ulovlig passage af de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne og normal åbningstid. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 6

Indrejsebetingelser for tredjelandstatsborgere

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 5), litra a)

1. For påtænkte ophold på medlemsstaternes område i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage, hvorved perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning, skal tredjelandstatsborgere opfylde følgende indrejsebetingelser:

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 5), litra a)

- a) de skal være i besiddelse af et gyldigt rejsedokument, der giver indehaveren ret til grænsepassage, og dokumentet skal opfylde følgende betingelser:
 - i) det skal være gyldigt i mindst tre måneder efter den påtænkte dato for afrejse fra medlemsstaternes område. I begrundede hastetilfælde kan dette krav dog frafaldes
 - ii) det skal være udstedt inden for de seneste 10 år

↓ 265/2010 Art. 2, nr. 1)

- b) de skal være i besiddelse af gyldigt visum, hvis dette kræves i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001²⁸, undtagen hvis de har en gyldig opholdstilladelse eller et gyldigt visum til længerevarende ophold

↓ 562/2006 (tilpasset)

- c) de skal dokumentere formålet med og vilkårene for det påtænkte ophold og have de fornødne subsistensmidler, såvel i den påtænkte opholdsperiode som til hjemrejsen

²⁸ Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelandsstatsborgere, der skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelandsstatsborgere, der fritages for dette krav (EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1).

til hjemlandet eller gennemrejse til et tredjeland, hvor de er sikret indrejse, eller være i stand til at skaffe sig disse midler på lovlig vis

- d) de må ikke være personer, der er indberettet i SIS som uønskede
- e) de må ikke være betragtet som en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlig sundhed eller internationale forbindelser, og må navnlig ikke på dette grundlag være indberettet som uønskede i medlemsstaternes nationale databaser.

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 5), litra b)

2. Med henblik på gennemførelse af stk. 1 anses den første opholdsdag på medlemsstaternes område som indrejsedatoen, og den sidste opholdsdag på medlemsstaternes område anses som udrejsedatoen. Ophold, der er givet tilladelse til i form af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, indgår ikke i beregningen af varigheden af opholdet på medlemsstaternes område.

↓ 562/2006

3. I bilag I findes en ikke-udtømmende liste over den dokumentation, som grænsevagterne kan afkræve tredjelandsstatsborgeren for at kontrollere, at betingelserne i stk. 1, litra c), er opfyldt.

4. Vurderingen af subsistensmidler foretages på grundlag af varigheden af og formålet med opholdet og under henvisning til de gennemsnitlige priser i den eller de pågældende medlemsstater for billig indkvartering og forplejning, ganget med det antal dage, som opholdet varer.

De vejledende beløb, som medlemsstaterne fastsætter, meddeles Kommissionen, jf. artikel 39.

Kontrollen af, om der er tale om tilstrækkelige subsistensmidler, kan baseres f.eks. på kontanter, rejsechecks og kreditkort i tredjelandsstatsborgerens besiddelse. Hvis medlemsstaternes nationale ret giver mulighed for erklæringer vedrørende sponsorering, kan sådanne erklæringer også udgøre bevis for tilstrækkelige subsistensmidler; det samme gælder garantierklæringer fra en vært som defineret i national ret, hvis tredjelandsstatsborgeren bor hos en sådan.

5. Uanset stk. 1,

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 5), litra c)
(tilpasset)

- a) skal en tredjelandsstatsborger, der ikke opfylder samtlige betingelser i stk. 1, men som er i besiddelse af en opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, have tilladelse til indrejse på de øvrige medlemsstaters område med henblik på gennemrejse, således at vedkommende kan nå frem til den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller visummet til længerevarende ophold, medmindre den pågældende er opført på den nationale liste over indberetninger i den medlemsstat, hvis ydre grænser den pågældende ønsker at passere, og indberetningen er ledsaget af en instruks om at nægte indrejse eller gennemrejse

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 5), litra c)

- b) kan en tredjelandsstatsborger, der opfylder betingelserne i stk. 1, undtagen litra b), og som møder op ved grænsen, få tilladelse til indrejse på medlemsstaternes område, hvis der udstedes et visum ved grænsen i henhold til artikel 35 og 36 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009²⁹;

medlemsstaterne udarbejder statistikker over visa, der udstedes ved grænsen, jf. artikel 46 i forordning (EF) nr. 810/2009 og bilag XII dertil;

↓ 562/2006

hvis det ikke er muligt at anbringe et visum i dokumentet, skal det undtagelsesvis påføres et separat ark, der indsættes i dokumentet. I så fald anvendes det ensartet udformede ark til påføring af visum, jf. Rådets forordning (EF) nr. 333/2002³⁰

- c) kan tredjelandsstatsborgere, der ikke opfylder en eller flere af betingelserne i stk. 1, få tilladelse af en medlemsstat til indrejse på dens område af humanitære grunde eller af hensyn til nationale interesser eller internationale forpligtelser; hvis en tredjelandsstatsborger er indberettet i SIS, jf. stk. 1, litra d), underretter den medlemsstat, der tillader vedkommende at indrejse på sit område, de øvrige medlemsstater herom.

KAPITEL II

KONTROL VED DE YDRE GRÆNSER OG NÆGTELSE AF INDREJSE

Artikel 7

Ind- og udrejsekontrol

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 6)

1. Grænsevagterne skal under udførelsen af deres opgaver fuldt ud respektere den menneskelige værdighed, herunder navnlig når der er tale om sårbare personer.
-

↓ 562/2006

De foranstaltninger, der træffes under udførelsen af opgaverne, skal stå i rimeligt forhold til foranstaltningernes mål.

2. Grænsevagterne må ikke under udførelsen af ind- og udrejsekontrol af personer udøve forskelsbehandling, der er baseret på køn, racemæssig eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

³⁰ Rådets forordning (EF) nr. 333/2002 af 18. februar 2002 om ensartet udformning af ark til påføring af visum udstedt af medlemsstater til personer, hvis rejsedokumenter ikke anerkendes af den medlemsstat, der udarbejder det pågældende ark (EFT L 53 af 23.2.2002, s. 4).

Artikel 8

Ind- og udrejsekontrol af personer

1. Grænsetrafikken ved de ydre grænser kontrolleres af grænsevagter. Ind- og udrejsekontrollen foretages efter bestemmelserne i dette kapitel.

Kontrollen kan også omfatte transportmidler og genstande, som de personer, der passerer grænsen, er i besiddelse af. Den pågældende medlemsstats nationale ret finder anvendelse ved kropsvisitering og anden gennemsøgning.

2. Alle skal underkastes en minimumsind- og udrejsekontrol, der gør det muligt at fastslå deres identitet på grundlag af forelagte eller foreviste rejsedokumenter. En sådan minimumskontrol består af en enkel og hurtig kontrol, om nødvendigt ved hjælp af tekniske hjælpemidler og ved at søge efter oplysninger, der udelukkende vedrører stjålne, ulovligt handlede, mistede eller ugyldiggjorte dokumenter, i de relevante databaser, af gyldigheden af de dokumenter, som giver den retmæssige indehaver ret til at passere grænsen, og af, om der foreligger tegn på falsk eller forfalskning.

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 7), litra a)

Som hovedregel finder den i første afsnit omhandlede minimumskontrol anvendelse på personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten.

Grænsevagterne kan imidlertid på ikkesystematisk grundlag i forbindelse med minimumskontrollen af personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, søge i nationale og europæiske databaser for at sikre sig, at personen ikke udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel for medlemsstaternes indre sikkerhed, offentlige orden eller internationale forbindelser eller en trussel mod den offentlige sundhed.

For så vidt angår personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, må resultatet af sådanne søgninger ikke anfægte disses ret til indrejse på den pågældende medlemsstats område efter direktiv 2004/38/EF.

↓ 562/2006 (tilpasset)

3. Tredjelandstatsborgere skal underkastes følgende indgående ind- og udrejsekontrol:

- a) den indgående indrejsekontrol skal omfatte kontrol af indrejsebetingelser ifølge artikel 6, stk. 1, samt eventuelt af opholds- og arbejdstilladelser; heri skal indgå en grundig undersøgelse af følgende:
 - i) om den pågældende tredjelandstatsborger er i besiddelse af et gyldigt dokument til grænsepassage, der ikke er udløbet, og at dokumentet i givet fald er ledsaget af det påkrævede visum eller den påkrævede opholdstilladelse
 - ii) om dokumentet efter omhyggelig undersøgelse viser tegn på falsk eller forfalskning
 - iii) ind- og udrejsestemplerne i den pågældende tredjelandstatsborgers rejsedokument for ved at sammenholde ind- og udrejsedatoerne at kontrollere, at vedkommende ikke allerede har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold på medlemsstaternes område

- iv) hvor den pågældende tredjelandstatsborger er udrejst fra, og hvor han rejser hen, samt af det påtænkte opholds formål og, om nødvendigt, kontrol af dokumentationen herfor
- v) om den pågældende tredjelandstatsborger har tilstrækkelige subsistensmidler til det påtænkte opholds varighed og formål, til hjemrejsen eller til gennemrejsen til et tredjeland, hvor han er sikret indrejse, eller om vedkommende er i stand til at skaffe disse midler på lovlige vis
- vi) om den pågældende tredjelandstatsborger, hans transportmiddel og de genstande, som han medbringer, kan udgøre en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, nationale sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser. Denne kontrol skal bl.a. omfatte direkte søgning i de indberettede oplysninger om personer og om nødvendigt genstande i SIS og i de nationale databaser og de foranstaltninger, der eventuelt skal træffes som resultat af en indberetning.

↓ 81/2009 Art. 1, nr. 1 (tilpasset)

- b) hvis tredjelandstatsborgeren er i besiddelse af et visum, jf. artikel 6, stk. 1, litra b), skal den indgående indrejsekontrol også omfatte verifikation af visumindehaverens identitet og visummets ægthed ved hjælp af en søgning i visuminformationssystemet (VIS) i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 767/2008
- c) søgning i VIS kan som undtagelse fra litra a) og b) i alle tilfælde udføres ved hjælp af nummeret på visummærkatens og stikprøvevis udføres ved hjælp af nummeret på visummærkatens kombineret med verifikation af fingeraftryk, såfremt:
 - i) der opstår en tæt rejsetrafik, der gør ventetiderne ved grænseovergangsstedet urimeligt lange
 - ii) alle ressourcer med hensyn til personale, midler og organisation allerede er opbrugt, og
 - iii) der ikke vurderes at være en risiko for så vidt angår indre sikkerhed og ulovlig indvandring.i alle tilfælde, hvor der hersker tvivl om visumindehaverens identitet og/eller visummets ægthed, skal søgningen i VIS dog udføres med systematisk brug af visummærkatens nummer kombineret med verifikation af fingeraftryk;
denne undtagelsesbestemmelse kan kun anvendes på det pågældende grænseovergangssted, så længe betingelserne i nr. i), ii) og iii) er opfyldt.
- d) afgørelsen om at udføre søgning i VIS i henhold til litra c) træffes af den overordnede grænsevagt på det pågældende grænseovergangssted eller på højere niveau;
den pågældende medlemsstat underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen om en sådan afgørelse
- e) hver medlemsstat fremsender en gang om året en rapport om anvendelsen af litra c) til Europa-Parlamentet og Kommissionen med angivelse af antallet af tredjelandstatsborgere, der er blevet kontrolleret i VIS udelukkende med brug af visummærkatens nummer, og oplysning om længden af de ventetider, der er omhandlet i litra c), nr. i)

- f) litra c) og d) finder anvendelse i en periode på højst tre år, der begynder tre år efter, at VIS er sat i drift; Kommissionen sender inden udgangen af det andet år, hvor litra c) og d) finder anvendelse, en evaluering af gennemførelsen af disse bestemmelser til Europa-Parlamentet og Rådet; Europa-Parlamentet eller Rådet kan på grundlag af evalueringen opfordre Kommissionen til at foreslå passende ændringer af denne forordning
-

↓ 562/2006
→₁ 81/2009 Art. 1, nr. 2)

- g) den indgående udrejsekontrol skal omfatte:
- i) kontrol af, at den pågældende tredjelandstatsborger er i besiddelse af et gyldigt dokument til grænsepassage
 - ii) kontrol af, om dokumentet viser tegn på falsk eller forfalskning
 - iii) så vidt muligt kontrol af, at den pågældende tredjelandstatsborger ikke betragtes som en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed eller internationale forbindelser
- h) ud over den i litra g) omhandlede kontrol kan den indgående udrejsekontrol endvidere omfatte:
- i) kontrol af, at den pågældende er i besiddelse af gyldigt visum, hvis dette kræves i henhold til forordning (EF) nr. 539/2001, undtagen hvis han har en gyldig opholdstilladelse. →₁ Sådan kontrol kan omfatte søgning i VIS i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. 767/2008 ←
 - ii) kontrol af, at den pågældende ikke har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold på medlemsstaternes område
 - iii) kontrol af indberetninger af personer og genstande i SIS og i de nationale databaser
-

↓ 81/2009 Art. 1, nr. 3

- iv) med henblik på at identificere en person, som eventuelt ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse til, ophold eller bopæl på medlemsstaternes område, kan der foretages en søgning i VIS i henhold til artikel 20 i forordning (EF) nr. 767/2008.
-

↓ 562/2006
→₁ 610/2013 Art. 1, nr. 7), litra b)

4. Hvis der findes faciliteter til det, og hvis den pågældende tredjelandstatsborger anmoder om det, skal en sådan indgående kontrol foretages på et ikke-offentligt område.

5. →₁ Uden at det berører andet afsnit, skal tredjelandstatsborgere, der underkastes en indgående efterfølgende kontrol, skriftligt på et sprog, som de forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå, eller på en anden effektiv måde, oplyses om formålet med og proceduren for en sådan kontrol. ←

Disse oplysninger skal foreligge på alle de officielle EU-sprog og på det eller de sprog, der tales i det eller de lande, der grænser op til den pågældende medlemsstat, og det skal fremgå

heraf, at tredjelandsstatsborgeren kan anmode om navn og tjenesteidentifikationsnummer på de grænsevagter, der foretager den indgående efterfølgende kontrol, samt om navnet på grænseovergangsstedet og den dato, hvor grænsepassagen fandt sted.

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 7), litra c)

6. Kontrol af en person, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, foretages i henhold til direktiv 2004/38/EF.

↓ 562/2006

7. De nærmere bestemmelser vedrørende de oplysninger, der skal registreres, er fastsat i bilag II.

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 7, litra d)

8. Når artikel 5, stk. 2, litra a) eller b), finder anvendelse, kan medlemsstaterne også indføre undtagelser fra reglerne i nærværende artikel.

↓ 562/2006

Artikel 9

Lempelse af ind- og udrejsekontrollen

1. Ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser kan lempes under særlige og uforudsete omstændigheder. Sådanne særlige og uforudsete omstændigheder foreligger, når uforudselige begivenheder medfører en tæt rejsetrafik, der gør ventetiderne ved grænseovergangsstedet urimeligt lange, samtidig med at alle ressourcer med hensyn til personale, midler og organisation er opbrugt.

2. Når ind- og udrejsekontrollen lempes i overensstemmelse med stk. 1, er indrejsekontrollen principielt vigtigere end udrejsekontrollen.

Afgørelser om lempelse af kontrollen træffes af den overordnede grænsevagt på det pågældende grænseovergangssted.

En lempelse af kontrollen skal være midlertidig, være tilpasset omstændighederne og iværksættes gradvis.

3. Selv i tilfælde af lempelse af ind- og udrejsekontrollen skal grænsevagten stemple tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter både ved ind- og udrejse, jf. artikel 11.

4. Hver enkelt medlemsstat fremsender en gang om året en rapport om anvendelsen af denne artikel til Europa-Parlamentet og Kommissionen.

Artikel 10

Separate baner samt skiltning

1. Medlemsstaterne opretter separate baner, navnlig ved grænseovergangssteder i lufthavne, for at kunne udføre ind- og udrejsekontrol af personer, jf. artikel 8. Disse særlige baner angives ved hjælp af skilte med de oplysninger, der er omhandlet i bilag III.

Medlemsstaterne kan indrette separate baner ved deres sø- og landgrænseovergangssteder og ved grænserne mellem medlemsstater, der ikke anvender artikel 22 ved deres fælles grænser. Der skal anvendes skilte med de oplysninger, der er omhandlet i bilag III, hvis medlemsstaterne indretter separate baner ved disse grænser.

Medlemsstaterne sikrer, at sådanne baner er tydeligt skiltet, også når reglerne for benyttelsen af de forskellige baner suspenderes i henhold til stk. 4 for at sikre, at flest mulige personer kan passere grænsen.

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 8), litra a) (tilpasset)
--

2. Personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, kan benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del A («EU, EØS, CH»). De kan også benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del B1 («visum ikke påkrævet») og del B2 («alle pas»).

Tredjelandssstatsborgere, der ikke er visumpligtige ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, jf. forordning (EF) nr. 539/2001, og tredjelandssstatsborgere, som har en gyldig opholdstilladelse eller et visum til længerevarende ophold, kan benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del B1 («visum ikke påkrævet»), til denne forordning. De kan også benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del B2 («alle pas»), til denne forordning.

Alle andre personer skal benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del B2 («alle pas»).

Oplysningerne på de i første, andet og tredje afsnit nævnte skilte kan anføres på det eller de sprog, som hver medlemsstat finder relevant.

Der er ikke pligt til at stille særskilte baner til rådighed, som er angivet med skiltet i bilag III, del B1 («visum ikke påkrævet»). Medlemsstaterne beslutter under hensyn til de praktiske behov, om de vil gøre det, og i givet fald ved hvilke grænseovergangssteder.

↓ 562/2006

3. Ved sø- og landgrænseovergangssteder kan medlemsstaterne adskille biltrafikken i forskellige baner til henholdsvis lette og tunge køretøjer og busser ved at bruge den i bilag III, del C, viste skiltning.

Medlemsstaterne kan variere oplysningerne på disse skilte, hvor det er hensigtsmæssigt som følge af lokale forhold.

4. I tilfælde af et midlertidigt trafikpres ved et givet grænseovergangssted kan de kompetente myndigheder suspendere reglerne for benyttelsen af de forskellige baner, så længe det er nødvendigt for at afvikle dette trafikpres.

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 9), litra a)

Stempling af rejsedokumenter

↓ 562/2006

1. Tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter skal systematisk stemples ved ind- og udrejse. Der anbringes især ind- eller udrejsestempel på:

- a) dokumenter forsynet med et gyldigt visum, der giver tredjelandstatsborgere mulighed for grænsepassage
- b) dokumenter, der giver tredjelandstatsborgere, der ved grænsen har fået udstedt visum af en medlemsstat, mulighed for grænsepassage
- c) dokumenter, der giver tredjelandstatsborgere, der ikke er visumpligtige, mulighed for grænsepassage.

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 9), litra b)

2. Rejsedokumenter tilhørende tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, som direktiv 2004/38/EF finder anvendelse på, men som ikke foreviser opholdskort som omhandlet i nævnte direktiv, stemples ved ind- og udrejse.

Rejsedokumenter tilhørende tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til tredjelandstatsborgere, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten, men som ikke foreviser opholdskort som omhandlet i direktiv 2004/38/EF, stemples ved ind- og udrejse.

↓ 562/2006

3. Der anbringes intet ind- eller udrejsestempel på:

- a) rejsedokumenter tilhørende statschefer og højtstående personer, hvis ankomst forinden er blevet officielt meddelt via de diplomatiske kanaler
- b) pilotcertifikater eller flybesætningsbeviser
- c) rejsedokumenter tilhørende søfolk, der kun opholder sig på en medlemsstats område under skibets ophold i anløbshavnen
- d) rejsedokumenter tilhørende besætningsmedlemmer og passagerer på krydstogtskibe, der ikke skal underkastes ind- og udrejsekontrol i henhold til punkt 3.2.3 i bilag VI
- e) dokumenter, der giver statsborgere fra Andorra, Monaco og San Marino mulighed for grænsepassage

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 9), litra c)
(tilpasset)

- f) rejsedokumenter tilhørende togpersonale på internationale passager- og godstog

- g) rejsedokumenter tilhørende tredjelandsstatsborgere, der fremviser et opholdskort som omhandlet i direktiv 2004/38/EF.

Anmoder en tredjelandsstatsborger herom, kan det undtagelsesvis undlades at anbringe ind- eller udrejsestempel, såfremt anbringelsen heraf kan medføre betydelige vanskeligheder for den pågældende. I så fald skal ind- eller udreisen attesteres på et særskilt ark med angivelse af den pågældendes navn og pasnummer. Dette ark skal udleveres til tredjelandsstatsborgeren. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan føre statistik over sådanne undtagelsestilfælde og kan fremsende disse statistikker til Kommissionen.

↓ 562/2006 (tilpasset)

4. De praktiske retningslinjer for stempeling findes i bilag IV.

5. Tredjelandsstatsborgere skal så vidt muligt oplyses om, at grænsevagten er forpligtet til at stemple deres rejsedokumenter ved ind- og udrejse, også når kontrollen lempes i henhold til artikel 9.

Artikel 12

Formodning for opfyldelse af betingelserne for opholdets varighed

1. Hvis en tredjelandsstatsborgers rejsedokument ikke er forsynet med indrejsestempel, kan de kompetente nationale myndigheder gå ud fra en formodning om, at indehaveren ikke eller ikke længere opfylder de regler for varighed af ophold, der gælder i den pågældende medlemsstat.

2. Formodningen i stk. 1 kan afkræftes ved, at tredjelandsstatsborgeren fremlægger et hvilket som helst troværdigt bevismiddel, f.eks. transportbilletter eller bevis for tilstedeværelse uden for medlemsstaternes område, som viser, at den pågældende har overholdt reglerne for varigheden af et kortvarigt ophold.

I et sådant tilfælde:

- a) skal de kompetente myndigheder, hvis tredjelandsstatsborgeren befinder sig på en medlemsstats område, der anvender Schengen-reglerne i fuldt omfang, i overensstemmelse med national ret og praksis i tredjelandsstatsborgerens rejsedokument angive, hvor og hvornår vedkommende har passeret den ydre grænse i en af de medlemsstater, der anvender Schengen-reglerne i fuldt omfang
- b) skal de kompetente myndigheder, hvis tredjelandsstatsborgeren befinder sig på en medlemsstats område, med hensyn til hvilken afgørelsen i artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003 , i artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 og i artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011 endnu ikke er truffet, i overensstemmelse med national ret og praksis i tredjelandsstatsborgerens rejsedokument angive, hvor og hvornår vedkommende har passeret denne medlemsstats ydre grænse.

Der kan ud over de angivelser, der er nævnt i litra a) og b), udleveres en formular svarende til den, der er gengivet i bilag VIII, til tredjelandsstatsborgeren.

Medlemsstaterne skal oplyse hinanden, Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet om deres nationale praksis med hensyn til de angivelser, der er nævnt i denne artikel.

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 10, litra a)
(tilpasset)

3. Hvis formodningen i stk. 1 ikke afkræftes, kan tredjelandsstatsborgeren sendes tilbage i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF³¹ og med national ret under overholdelse af nævnte direktiv.

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 10, litra b)

4. De relevante bestemmelser i stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis der ikke er påført et udrejsestempel.

↓ 562/2006

Artikel 13

Grænseovervågning

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 11), litra a)
(tilpasset)

1. Hovedformålet med grænseovervågning er at forhindre ulovlig grænsepassage, bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og træffe foranstaltninger mod personer, som har passeret grænsen ulovligt. En person, som har passeret en grænse ulovligt, og som ikke har ret til at opholde sig på den pågældende medlemsstats område, skal pågribes og gøres til genstand for procedurer under overholdelse af direktiv 2008/115/EF.

↓ 562/2006 (tilpasset)

2. Grænsevagterne anvender stationære eller mobile enheder til grænseovervågning. Overvågningen gennemføres på en sådan måde, at den forhindrer og afskrækker folk fra at omgå ind- og udrejsekontrollen ved grænseovergangsstederne.
3. Overvågningen mellem grænseovergangsstederne skal foretages af grænsevagter, hvis antal og metoder skal afpasses efter foreliggende eller forudsete risici og trusler. Der skal foretages hyppige og uventede ændringer i overvågningstidspunkterne, således at uautoriseret grænsepassage indebærer en permanent risiko for at blive afsløret.
4. Overvågningen skal foretages af stationære eller mobile enheder, der patruljerer eller posteres på strækninger, der er kendt for eller formodes at være følsomme, idet formålet med overvågningen er at pågribe personer, som passerer grænsen ulovligt. Overvågningen kan ligeledes foretages ved hjælp af tekniske, herunder elektroniske, midler.

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 11), litra b)

5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 37 vedrørende yderligere foranstaltninger for overvågning.

↓ 562/2006 (tilpasset)

Artikel 14

Nægtelse af indrejse

1. En tredjelandstatsborger, der ikke opfylder alle indrejsebetingelserne i artikel 6, stk. 1, og som ikke tilhører en af de personkategorier, der er nævnt i artikel 6, stk. 5, skal nægtes indrejse på medlemsstaternes områder. Dette berører ikke anvendelsen af særlige bestemmelser om retten til asyl, international beskyttelse eller udstedelse af visum til længerevarende ophold.

2. Indrejse kan kun nægtes ved en begrundet afgørelse med angivelse af de præcise grunde til nægtelsen. Afgørelsen træffes af en myndighed, der er bemyndiget hertil efter national ret. Den finder anvendelse umiddelbart.

Den begrundede afgørelse med angivelse af de præcise grunde til nægtelsen skal foreligge i form af en standardformular, jf. bilag V, del B, udfyldt af den myndighed, der efter national ret er bemyndiget til at nægte indrejse. Den udfyldte standardformular skal udleveres til den pågældende tredjelandstatsborger, som skal anerkender modtagelsen af afgørelsen om nægtelse af indrejse ved hjælp af denne formular.

3. Personer, der er nægtet indrejse, har ret til at påklage afgørelsen. Klageproceduren følger national ret. Tredjelandstatsborgeren skal ligeledes have en skriftlig oversigt over de kontaktpunkter, der kan oplyse om repræsentanter med kompetence til at handle i henhold til national ret på tredjelandstatsborgerens vegne.

Indgivelse af en klage medfører ikke suspension af afgørelsen om nægtelse af indrejse.

Uden at det berører spørgsmålet om tilkendelse af erstatning i henhold til national ret har den pågældende tredjelandstatsborger ret til af den medlemsstat, der har nægtet indrejse, at få foretaget en rettelse af det annullerede indrejsestempel samt af enhver anden form for overstregning eller tilføjelse, såfremt det i klageafgørelsen konkluderes, at afgørelsen om nægtelse af indrejse ikke var tilstrækkeligt underbygget.

4. Grænsevagterne sørger for, at en tredjelandstatsborger, som er blevet nægtet indrejse, ikke indrejser på den pågældende medlemsstats område.

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 12)

5. Medlemsstaterne indsamler statistisk materiale om antallet af personer, der er nægtet indrejse, grundene hertil, og nationaliteten på de personer, der er nægtet indrejse, samt om, ved hvilken type grænse (land, luft, sø) de er blevet nægtet indrejse, og indsender det

statistiske materiale én gang om året til Kommissionen (Eurostat) i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007³².

↓ 562/2006 (tilpasset)

6. Detaljerede ☒ bestemmelser om ☒ nægtelse af indrejse findes i bilag V, del A.

↓ 562/2006

KAPITEL III

PERSONALE OG RESSOURCER TIL GRÆNSEKONTROL OG SAMARBEJDE MELLEM MEDLEMSSTATERNE

Artikel 15

Personale og ressourcer til grænsekontrol

Medlemsstaterne indsætter kvalificeret personale og tilstrækkelige ressourcer til at gennemføre grænsekontrol ved de ydre grænser i overensstemmelse med artikel 7-14, på en sådan måde, at der sikres en effektiv, grundig og ensartet kontrol ved deres ydre grænser.

Artikel 16

Gennemførelse af kontrolforanstaltninger

1. Grænsekontrol i overensstemmelse med artikel 7-14 udføres af grænsevagterne, i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser og national ret.

Ved varetagelsen af denne grænsekontrol forbliver de beføjelser til at indlede strafferetlig forfølgning, som tilkommer grænsevagterne i henhold til national ret, og som ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, uændrede.

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 13)
(tilpasset)

Medlemsstaterne sikrer, at grænsevagterne er specialiserede og passende uddannede under hensyn til det fælles grundlæggende uddannelsesprogram for grænsevagter, der er fastsat og udformet af Det Europæiske Agentur for Forvaltning af Det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser ☒ ("agenturet") ☒, som er oprettet ved forordning (EF) nr. 2007/2004. Uddannelsesprogrammet skal indeholde specialuddannelse i at opdage og håndtere situationer vedrørende udsatte personer som f.eks. uledsagede mindreårige og ofre for menneskehandel. Medlemsstaterne tilskynder med støtte fra agenturet grænsevagterne til at lære de fremmedsprog, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver.

³²

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF-statistikker over migration og international beskyttelse og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 311/76 om udarbejdelse af statistik vedrørende udenlandske arbejdstagere (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23).

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen listen over de nationale tjenester, der er ansvarlige for grænsekontrol ifølge de enkelte medlemsstaters nationale ret, i overensstemmelse med artikel 39.
3. For at sikre en effektiv grænsekontrol skal hver medlemsstat sørge for et tæt og løbende samarbejde mellem sine nationale tjenester med ansvar for grænsekontrol.

Artikel 17

Samarbejde mellem medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne yder hinanden gensidig bistand og sikrer et tæt og løbende samarbejde med henblik på en effektiv gennemførelse af grænsekontrol i overensstemmelse med artikel 7-16. De udveksler alle relevante oplysninger.
2. Medlemsstaternes operative samarbejde med hensyn til forvaltning af de ydre grænser samordnes af agenturet.
3. Uden at det berører agenturets beføjelser kan medlemsstaterne fortsætte samarbejdet ved de ydre grænser på det operative plan med andre medlemsstater og/eller tredjelande, herunder udveksling af forbindelsesofficerer, hvis et sådant samarbejde supplerer agenturets virke.

Medlemsstaterne undlader enhver foranstaltning, der kan skade agenturets virke eller opfyldelsen af dets mål.

Medlemsstaterne underretter agenturet om det i første afsnit omhandlede operative samarbejde.

4. Medlemsstaterne varetager uddannelse i reglerne for grænsekontrol og i grundlæggende rettigheder. I den forbindelse tages der hensyn til de fælles uddannelsesstandarder, der udarbejdes og videreudvikles af agenturet.

Artikel 18

Fælles kontrol

1. Medlemsstater, der ikke anvender artikel 22 ved deres fælles landgrænser, kan, indtil den pågældende artikel anvendes , foretage fælles kontrol ved de fælles grænser, således at en person kun standses én gang med henblik på gennemførelse af ind- og udrejsekontrol, uden at det berører medlemsstaternes individuelle ansvar som følge af artikel 7-14.

Medlemsstaterne kan med henblik herpå indgå bilaterale aftaler.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om aftaler, der indgås efter stk. 1.

KAPITEL IV

SPECIFIKKE REGLER FOR IND- OG UDREJSEKONTROL

Artikel 19

Særlige regler for de forskellige typer grænser og de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere grænserne

De særlige regler, der er fastsat i bilag VI, finder anvendelse på kontrol ved de forskellige typer grænser og af de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere grænseovergangene.

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 14)

Disse specifikke regler kan indeholde undtagelser fra artikel 5, 6 og 8-14.

↓ 562/2006 (tilpasset)

Artikel 20

Særlige regler for ind- og udrejsekontrol af visse personkategorier

1. De særlige regler, der er fastsat i bilag VII, finder anvendelse på kontrol af følgende kategorier af personer:

- a) statsoverhoveder og medlemmerne af deres delegationer
- b) flypiloter og andre besætningsmedlemmer
- c) sømænd
- d) indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenstepas samt medlemmer af internationale organisationer
- e) grænsearbejdere
- f) mindreårige

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 15), litra a)

- g) redningstjenester, politi og brandvæsen samt grænsevagter
- h) arbejdstagere på offshoreanlæg.

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 15), litra b)

Disse specifikke regler kan indeholde undtagelser fra artikel 5, 6 og 8-14.

↓ 562/2006

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen modellerne til de kort, der udstedes af deres udenrigsministerier til akkrediterede medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer og deres familiemedlemmer, i overensstemmelse med artikel 39.

KAPITEL V

SPECIFIKKE FORANSTALTNINGER I TILFÆLDE AF ALVORLIGE MANGLER I FORBINDELSE MED KONTROLLEN VED DE YDRE GRÆNSER

Artikel 21

Foranstaltninger ved de ydre grænser og støtte fra agenturet

1. Når der i en evalueringsrapport, som er udarbejdet i henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 1053/2013, konstateres alvorlige mangler ved gennemførelsen af kontrol ved de ydre grænser, kan Kommissionen, for at sikre overholdelse af henstillingerne som omhandlet i nævnte forordnings artikel 15, ved gennemførelsesretsakter henstille, at den evaluerede medlemsstat træffer specifikke foranstaltninger, som kan omfatte en eller begge af følgende:

- a) indsættelse af europæiske grænsevagthold i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2007/2004
- b) forelæggelse af medlemsstatens strategiske planer udarbejdet på grundlag af en risikovurdering, herunder oplysninger om anvendelse af personale og udstyr, for agenturet til udtalelse .

Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 38, stk. 2.

2. Kommissionen underretter regelmæssigt det udvalg, der nedsættes i overensstemmelse med artikel 38, stk. 1, om gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og om indvirkningen på de konstaterede mangler.

Den underretter også Europa-Parlamentet og Rådet.

3. Når en evalueringsrapport som omhandlet i stk. 1 konkluderer, at den evaluerede medlemsstat alvorligt har tilsidesat sine forpligtelser og derfor skal rapportere om gennemførelsen af den relevante handlingsplan inden tre måneder i overensstemmelse med artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1053/2013, og når Kommissionen efter den periode på tre måneder finder, at situationen varer ved, kan den, når alle betingelser herfor er opfyldt, iværksætte anvendelsen af proceduren i nærværende forordnings artikel 29.

AFSNIT III

DE INDRE GRÆNSER

KAPITEL I

☒ INGEN KONTROL ☒ VED DE INDRE GRÆNSER

Artikel 22

Passage af de indre grænser

De indre grænser kan passeres overalt, uden at der gennemføres personkontrol, uanset personernes nationalitet.

Artikel 23

Kontrol inden for medlemsstaternes område

☒ Den omstændighed, at der ikke foretages ☒ grænsekontrol ved de indre grænser, berører ikke:

- a) medlemsstaternes kompetente myndigheders udøvelse af politimæssige beføjelser i henhold til national ret, så længe udøvelsen af disse beføjelser ikke har tilsvarende virkning som grænsekontrol; dette gælder også i grænseområder. For så vidt angår første punktum kan udøvelsen af politimæssige beføjelser navnlig ikke ligestilles med ind- og udrejsekontrol, når de politimæssige foranstaltninger:
 - i) ikke har grænsekontrol som formål
 - ii) bygger på generelle politioplysninger og -erfaringer med hensyn til eventuelle trusler mod den offentlige sikkerhed og navnlig tager sigte på at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet
 - iii) er udformet og udføres på en måde, der klart adskiller sig fra systematisk ind- og udrejsekontrol af personer ved de ydre grænser
 - iv) udføres som stikprøvekontrol
- b) sikkerhedskontrol af personer i havne eller lufthavne, der foretages af de kompetente myndigheder i henhold til den enkelte medlemsstats ret eller af de ansvarlige i havne og lufthavne eller af transportvirksomheder, forudsat at denne kontrol også foretages for så vidt angår personer, der rejser inden for en medlemsstats område
- c) en medlemsstats mulighed for i lovgivningen at indføre en forpligtelse til at være i besiddelse af eller medbringe papirer og dokumenter

- d) en medlemsstats mulighed for i lovgivningen at indføre en forpligtelse for tredjelandstatsborgere til at anmelde deres tilstedeværelse på dets område i

overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 22 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser ("Schengenkonventionen").

↓ 562/2006

Artikel 24

Fjernelse af hindringer for vejtrafikken ved overgangssteder ved de indre grænser

Medlemsstaterne fjerner alle hindringer for en smidig afvikling af vejtrafikken ved overgangsstederne ved de indre grænser, navnlig hastighedsbegrænsninger, der ikke udelukkende er fastsat af hensyn til trafiksikkerheden.

Medlemsstaterne skal samtidig være forberedt på at skulle sørge for kontrolfaciliteter, hvis grænsekontrollen ved de indre grænser genindføres.

KAPITEL II

MIDLERTIDIG GENINDFØRELSE AF GRÆNSEKONTROL VED DE INDRE GRÆNSER

↓ 1051/2013 Art. 1, nr. 2)
(tilpasset)

Artikel 25

Generel ramme for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser

1. Hvis der i området uden kontrol ved de indre grænser foreligger en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i en medlemsstat, kan denne undtagelsesvis genindføre grænsekontrol ved alle eller ved enkelte dele af sine indre grænser i et begrænset tidsrum på højst 30 dage eller i det tidsrum, hvor den alvorlige trussel forventes at bestå, hvis dette tidsrum overstiger 30 dage. Omfanget og varigheden af den midlertidige genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser må ikke overstige det, som er strengt nødvendigt for at imødegå den alvorlige trussel.

2. Der må kun genindføres grænsekontrol ved de indre grænser som en sidste udvej og i overensstemmelse med artikel 27, 28 og 29. Der tages hensyn til de i henholdsvis artikel 26 og 30 omhandlede kriterier i hvert enkelt tilfælde, hvor det overvejes at træffe afgørelse om at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser i henhold til henholdsvis artikel 27, 28 eller 29.

3. Hvis den alvorlige trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i den pågældende medlemsstat varer ved længere end det i nærværende artikels stk. 1 nævnte tidsrum, kan medlemsstaten forlænge grænsekontrollen ved sine indre grænser under hensyntagen til de i artikel 26 omhandlede kriterier og i overensstemmelse med artikel 27 af de samme grunde som dem, der er nævnt i nærværende artikels stk. 1, og under hensyntagen til eventuelle nye forhold, i tidsrum på højst 30 dage, som kan forlænges.

4. Det samlede tidsrum, hvori der genindføres grænsekontrol ved de indre grænser, omfattende forlængelser i henhold til nærværende artikels stk. 3, må ikke overstige seks måneder. Hvis der foreligger ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i artikel 29 kan det samlede tidsrum forlænges til højst to år i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1.

Artikel 26

Kriterier for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser

Når en medlemsstat som en sidste udvej træffer afgørelse om at genindføre midlertidig grænsekontrol ved en eller flere af sine indre grænser eller ved dele heraf eller træffer afgørelse om at forlænge en sådan genindførelse i overensstemmelse med artikel 25 eller 28, stk. 1, vurderer den, i hvilket omfang en sådan foranstaltning udgør en passende reaktion på truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed, og om foranstaltningen står i et rimeligt forhold til truslen. Ved en sådan vurdering tager medlemsstaten navnlig hensyn til følgende:

- a) de sandsynlige virkninger af truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i den pågældende medlemsstat, bl.a. efter terrorhandlinger eller -trusler samt trusler som følge af organiseret kriminalitet
- b) foranstaltningens sandsynlige virkninger for den frie bevægelighed for personer inden for området uden kontrol ved de indre grænser.

Artikel 27

Proceduren for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser i henhold til artikel 25

1. Hvis en medlemsstat planlægger at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser i henhold til artikel 25, underretter den de øvrige medlemsstater og Kommissionen senest fire uger før den planlagte genindførelse eller inden for et kortere tidsrum, hvis de omstændigheder, der gør det nødvendigt at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser, først bliver kendt mindre end fire uger før den planlagte genindførelse. Med henblik herpå fremlægger medlemsstaten følgende oplysninger:

- a) begrundelsen for den foreslåede genindførelse, herunder alle relevante oplysninger om de begivenheder, der udgør en alvorlig trussel mod dens offentlige orden eller indre sikkerhed
- b) omfanget af den foreslåede genindførelse, idet det præciseres, ved hvilken del eller hvilke dele af de indre grænser der genindføres grænsekontrol
- c) angivelse af de godkendte grænseovergangssteder
- d) datoen for og varigheden af den planlagte genindførelse
- e) i givet fald de foranstaltninger, som de øvrige medlemsstater skal træffe.

To eller flere medlemsstater kan også sende en underretning efter første afsnit i fællesskab.

Kommissionen kan om nødvendigt anmode den eller de pågældende medlemsstater om yderligere oplysninger.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet på samme tid, som der foretages underretning af de andre medlemsstater og Kommissionen i henhold til nævnte stykke.

3. Medlemsstater, der sender en underretning efter stk. 1, kan om nødvendigt og i overensstemmelse med national lovgivning beslutte at klassificere dele af oplysningerne.

Sådan klassificering udelukker ikke, at Kommissionen stiller oplysningerne til rådighed for Europa-Parlamentet. Fremsendelse og håndtering af oplysninger og dokumenter fremsendt til Europa-Parlamentet efter denne artikel behandles i overensstemmelse med regler om fremsendelse og håndtering af klassificerede informationer, der finder anvendelse mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen.

4. Når en medlemsstat har foretaget en underretning efter stk. 1, kan Kommissionen eller en af de øvrige medlemsstater med forbehold af artikel 72 i ~~TEU~~ ~~TEUF~~ afgive udtalelse med henblik på den høring, der er nævnt i stk. 5.

Såfremt Kommissionen på grundlag af oplysningerne i underretningen eller af andre yderligere oplysninger, den har modtaget, har betænkeligheder med hensyn til, hvorvidt den planlagte genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser er nødvendig og står i et rimeligt forhold til truslen, eller såfremt den er af den opfattelse, at en høring om visse aspekter ved underretningen er hensigtsmæssig, afgiver den udtalelse herom.

5. Oplysningerne omhandlet i stk. 1 samt en udtalelse fra Kommissionen eller en medlemsstat efter stk. 4, skal gøres til genstand for en høring, herunder i givet fald fælles møder, mellem den medlemsstat, der planlægger at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser, de øvrige medlemsstater, navnlig dem, der er direkte berørt af disse foranstaltninger, og Kommissionen, med henblik på i givet fald at tilrettelægge et gensidigt samarbejde mellem medlemsstaterne og undersøge, om foranstaltningerne står i et rimeligt forhold til de begivenheder, der ligger til grund for genindførelsen af grænsekontrollen, og truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed.

6. Den i stk. 5 nævnte høring skal finde sted mindst ti dage før den planlagte dato for genindførelse af grænsekontrollen.

Artikel 28

Særlig procedure i situationer, der kræver øjeblikkelig handling

1. Hvis en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i en medlemsstat kræver øjeblikkelig handling, kan den pågældende medlemsstat undtagelsesvis øjeblikkeligt genindføre grænsekontrol ved de indre grænser i et begrænset tidsrum på højst ti dage.

2. Genindfører en medlemsstat grænsekontrol ved de indre grænser, underretter den pågældende medlemsstat samtidig de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og giver dem de oplysninger, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1, herunder begrundelsen for anvendelsen af proceduren i nærværende artikel. Kommissionen kan høre de øvrige medlemsstater umiddelbart efter, at den har modtaget underretningen.

3. Hvis den alvorlige trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed varer ved længere end det i stk. 1 nævnte tidsrum, kan medlemsstaten træffe afgørelse om at forlænge grænsekontrollen ved de indre grænser i tidsrum på højst 20 dage, som kan forlænges. I den forbindelse skal den pågældende medlemsstat tage hensyn til de i artikel 26 omhandlede kriterier, herunder en ajourført vurdering af, hvorvidt foranstaltningen er nødvendig og står i et rimeligt forhold til truslen, og tage hensyn til eventuelle nye forhold.

I tilfælde af at der træffes en sådan afgørelse om forlængelse, finder bestemmelserne i artikel 27, stk. 4 og 5, tilsvarende anvendelse, og høringen skal finde sted straks efter, at Kommissionen og medlemsstaterne er blevet underrettet om afgørelsen om forlængelse.

4. Med forbehold af artikel 25, stk. 4, må det samlede tidsrum, hvori der genindføres grænsekontrol ved de indre grænser på grundlag af det oprindelige tidsrum efter nærværende artikels stk. 1 og forlængelserne efter nærværende artikels stk. 3, ikke overstige to måneder.

5. Kommissionen skal straks informere Europa-Parlamentet om underretninger foretaget efter nærværende artikel.

Artikel 29

Særlig procedure, hvor ekstraordinære omstændigheder truer den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser

1. Under ekstraordinære omstændigheder, hvor den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser er truet på grund af vedvarende alvorlige mangler i forbindelse med grænsekontrollen ved de ydre grænser som omhandlet i artikel 21, og i det omfang disse omstændigheder udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed inden for området uden kontrol ved de indre grænser eller dele heraf, kan grænsekontrollen ved de indre grænser genindføres i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 for en periode på højst seks måneder. Dette tidsrum kan forlænges op til tre gange med et yderligere tidsrum på højst seks måneder, hvis disse ekstraordinære omstændigheder varer ved.

2. Rådet kan som en sidste udvej og som en foranstaltning til beskyttelse af de fælles interesser inden for området uden kontrol ved de indre grænser, hvis alle øvrige foranstaltninger, navnlig de i artikel 21, stk. 1, omhandlede, ikke effektivt kan afbøde den konstaterede alvorlige trussel, henstille til en eller flere medlemsstater at genindføre grænsekontrol ved alle deres indre grænser eller ved bestemte dele heraf. Rådets henstilling skal baseres på et forslag fra Kommissionen. Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om at forelægge Rådet et sådant forslag til henstilling.

Rådet angiver i sin henstilling som et minimum de oplysninger, der er omhandlet i artikel 27, stk. 1, litra a)-e).

Rådet kan henstille, at der foretages en forlængelse i overensstemmelse med de i nærværende artikel omhandlede vilkår og procedurer.

Inden en medlemsstat genindfører grænsekontrol ved alle sine indre grænser eller ved bestemte dele heraf, jf. nærværende stykke, underretter den de øvrige medlemsstater, Europa-Parlamentet og Kommissionen herom.

3. Såfremt en medlemsstat ikke følger henstillingen i stk. 2, underretter den pågældende medlemsstat straks Kommissionen skriftligt om grundene hertil.

I sådanne tilfælde forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, som indeholder en vurdering af de grunde, som den pågældende medlemsstat har angivet, og konsekvenserne for beskyttelsen af de fælles interesser inden for området uden kontrol ved de indre grænser.

4. I behørigt begrundede hastetilfælde i forbindelse med situationer, hvor de omstændigheder, der gør det nødvendigt at forlænge grænsekontrollen ved de indre grænser, jf. stk. 2, først bliver kendt mindre end ti dage før afslutningen af den forudgående genindførelsesperiode, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 38, stk. 3, vedtage eventuelle nødvendige henstillinger ved gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks. Kommissionen forelægger senest 14 dage efter vedtagelsen af sådanne henstillinger Rådet et forslag til henstilling, jf. nærværende artikels stk. 2.

5. Nærværende artikel berører ikke foranstaltninger, som medlemsstaterne vedtager i tilfælde af en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i henhold til artikel 25, 27 og 28.

Artikel 30

Kriterier for midlertidig genindførelse af grænsekontrollen ved de indre grænser, hvor ekstraordinære omstændigheder truer den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser

1. Hvis Rådet som en sidste udvej vedtager en henstilling om midlertidig genindførelse af grænsekontrollen ved en eller flere af de indre grænser eller ved dele heraf, jf. artikel 29, stk. 2, vurderer det, i hvilket omfang en sådan foranstaltning udgør en passende reaktion på truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed inden for området uden kontrol ved de indre grænser, og om foranstaltningen står i rimeligt forhold til truslen. Denne vurdering foretages på grundlag af detaljerede oplysninger fremlagt af den eller de berørte medlemsstater og Kommissionen samt alle andre relevante oplysninger, herunder oplysninger indhentet i henhold til nærværende artikels stk. 2. Ved en sådan vurdering tages der navnlig hensyn til følgende:

- a) hvorvidt der findes tekniske eller finansielle støtteforanstaltninger, der kan anvendes eller er blevet anvendt på nationalt plan eller EU-plan eller begge dele, herunder bistand fra Unionens organer, kontorer eller agenturer, såsom agenturet, Det Europæiske Asylstøttekontor oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 439/2010³³ eller Den Europæiske Politienhed (Europol) oprettet ved afgørelse 2009/371/RIA, og i hvilket omfang sådanne foranstaltninger udgør en passende reaktion på truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed inden for området uden kontrol ved de indre grænser
- b) de nuværende eller sandsynlige fremtidige virkninger af alvorlige mangler i forbindelse med kontrollen ved de ydre grænser, der er konstateret i forbindelse med de evalueringer, der er gennemført i henhold til forordning (EU) nr. 1053/2013, og i hvilket omfang sådanne alvorlige mangler udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed inden for området uden kontrol ved de indre grænser
- c) de sandsynlige virkninger af genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser for den frie bevægelighed for personer inden for området uden kontrol ved de indre grænser.

2. Kommissionen kan, inden den vedtager et forslag til Rådets henstilling, jf. artikel 29, stk. 2,

- a) anmode medlemsstaterne, agenturet, Europol eller andre af Unionens organer, kontorer eller agenturer om yderligere oplysninger
- b) med støtte fra eksperter fra medlemsstaterne, agenturet, Europol eller et andet af Unionens relevante organer, kontorer eller agenturer gennemføre besøg på stedet for at indhente eller kontrollere oplysninger af relevans for den pågældende henstilling.

³³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 439/2010 af 19. maj 2010 om oprettelse af et europæisk asylstøttekontor (EUT L 132 af 29.5.2010, s. 11).

Artikel 31

Underretning af Europa-Parlamentet og Rådet

Kommissionen og den eller de berørte medlemsstater underretter snarest muligt Europa-Parlamentet og Rådet om omstændigheder, der kan medføre anvendelse af artikel 21 og 25-30.

↓ 562/2006

Artikel 32

Bestemmelser, der skal anvendes i tilfælde af genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser

Hvis der genindføres grænsekontrol ved de indre grænser, finder de relevante bestemmelser i afsnit II tilsvarende anvendelse.

↓ 1051/2013 Art. 1, nr. 3

Artikel 33

Rapport om genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser

Senest fire uger efter ophævelsen af grænsekontrollen ved de indre grænser forelægger den medlemsstat, der har foretaget grænsekontrol ved de indre grænser, en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser, hvori den navnlig redegør for den oprindelige vurdering og opfyldelsen af de kriterier, der er omhandlet i artikel 26, 28 og 30, gennemførelsen af kontrollen, det praktiske samarbejde med nabomedlemsstater, virkningerne for den frie bevægelighed for personer, hvorvidt genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser har været effektiv, herunder en ex post-vurdering af proportionaliteten af genindførelsen af grænsekontrol.

Kommissionen kan afgive en udtalelse om ex post-vurderingen af den midlertidige genindførelse af grænsekontrol ved en eller flere indre grænser eller ved dele heraf.

Kommissionen skal mindst en gang om året forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om funktionen af området uden kontrol ved de indre grænser. Denne rapport skal indeholde en liste over alle afgørelser om genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser, der er truffet i løbet af det pågældende år.

Artikel 34

Oplysninger til offentligheden

Kommissionen og den berørte medlemsstat underretter på en koordineret måde offentligheden om afgørelsen om at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser og anfører navnlig foranstaltningens start- og slutdato, medmindre tungerevejende sikkerhedsmæssige grunde taler imod dette.

Artikel 35

Fortrolighed

På anmodning af den berørte medlemsstat respekterer de øvrige medlemsstater, Europa-Parlamentet og Kommissionen fortroligheden af de oplysninger, der gives i forbindelse med genindførelsen og forlængelsen af grænsekontrol, og den rapport, der udarbejdes i henhold til artikel 33.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 36

Ændringer af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 37 vedrørende ændringer af bilag III, IV og VIII.

Artikel 37

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 13, stk. 5, og artikel 36, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode.
3. Den i artikel 13, stk. 5, og artikel 36 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 13, stk. 5, og artikel 36 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret

Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

↓ 1051/2013 Art. 1, nr. 4)

Artikel 38

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
 2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.
 3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5.
-

↓ 562/2006

Artikel 39

Meddelelser

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen
-

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 19), litra a)

- a) listen over opholdstilladelser med angivelse af, hvilke der er omfattet af henholdsvis artikel 2, nr. 16), litra a), og artikel 2, nr. 16), litra b), og medsender en model for de opholdstilladelser, der er omfattet af artikel 2, nr. 16), litra b). Når opholdskort er udstedt efter direktiv 2004/38/EF, skal dette specifikt angives, og der skal udsendes en model af opholdskort, der ikke er udstedt i overensstemmelse med den ensartede udformning, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1030/2002
-

↓ 562/2006

- b) listen over deres grænseovergangssteder
 - c) de vejledende beløb, som hvert år fastsættes af de nationale myndigheder med hensyn til, hvor meget en udlænding mindst skal råde over ved passage af de ydre grænser
 - d) listen over de nationale tjenester, som er ansvarlige for grænsekontrollen
 - e) eksempler på modeller til kort, der udstedes af udenrigsministerierne
-

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 19), litra b)

- f) undtagelser fra bestemmelserne vedrørende passage af de ydre grænser som omhandlet i artikel 5, stk. 2, litra a)

g) de i artikel 11, stk. 3, omhandlede statistikker.

↓ 562/2006 (tilpasset)

2. Kommissionen stiller de oplysninger, der meddeles i henhold til stk. 1, til rådighed for medlemsstaterne og offentligheden gennem offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, og på enhver anden hensigtsmæssig måde.

Artikel 40

Lokal grænsetrafik

Denne forordning berører ikke EU-bestemmelserne om lokal grænsetrafik og gældende bilaterale aftaler om lokal grænsetrafik.

Artikel 41

Ceuta og Melilla

Bestemmelserne i denne forordning berører ikke den særlige ordning for byerne Ceuta og Melilla, som fastsat i erklæringen fra Kongeriget Spanien om byerne Ceuta og Melilla i slutakten til aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985³⁴.

Artikel 42

Indberetning af oplysninger fra medlemsstaterne

↓ 610/2013 Art. 1, nr. 20)

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen deres nationale bestemmelser vedrørende artikel 23, litra c) og d), de sanktioner, som er omhandlet i artikel 5, stk. 3, og bilaterale aftaler, som er tilladt i medfør af denne forordning. Senere ændringer i disse bestemmelser meddeles inden for en frist på fem arbejdsdage.

↓ 562/2006

De af medlemsstaterne indberettede oplysninger offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven.

↓ 1051/2013 Art. 1, nr. 5)
(tilpasset)

Artikel 43

Evalueringsmekanisme

1. I overensstemmelse med traktaterne , og uden at dette berører de heri fastsatte bestemmelser om traktatbrudsprocedurer, evalueres den enkelte medlemsstats gennemførelse af denne forordning ved en evalueringsmekanisme.

³⁴ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 73.

2. Reglerne om evalueringsmekanismen er fastsat i forordning (EU) nr. 1053/2013. I overensstemmelse med denne evalueringsmekanisme gennemfører medlemsstaterne og Kommissionen i fællesskab regelmæssige, objektive og upartiske evalueringer med henblik på at kontrollere, om nærværende forordning anvendes korrekt, og Kommissionen koordinerer evalueringerne i nært samarbejde med medlemsstaterne. Efter denne mekanisme evalueres hver medlemsstat mindst én gang hvert femte år af et lille hold sammensat af Kommissionens repræsentanter og af eksperter, der udpeges af medlemsstaterne.

Evalueringerne kan bestå af anmeldt eller uanmeldt besøg på stedet ved de ydre eller de indre grænser.

I overensstemmelse med denne mekanisme er Kommissionen ansvarlig for vedtagelsen af de flerårige og årlige evalueringsprogrammer og evalueringsrapporterne.

3. I tilfælde af eventuelle mangler kan der fremsættes henstillinger om afhjælpende foranstaltninger til de pågældende medlemsstater.

Når der i en evalueringsrapport vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) nr. 1053/2013, konstateres alvorlige mangler ved gennemførelsen af kontrol ved de ydre grænser, finder artikel 21 og 29 i nærværende forordning anvendelse.

4. Europa-Parlamentet og Rådet underrettes i alle faser af evalueringen, og alle relevante dokumenter fremsendes til disse institutioner i overensstemmelse med reglerne om klassificerede dokumenter.

5. Europa-Parlamentet underrettes straks og fuldt ud om eventuelle forslag til ændring eller til erstatning af de regler, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1053/2013.

↓ 562/2006 (tilpasset)

Artikel 44

Ophævelse

↓

Forordning (EF) nr. 562/2006 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag X.

↓ 562/2006 (tilpasset)

Artikel 45

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft ☒ på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* ☒.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med ☒ traktaterne ☒.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand